ما شاء اللہ لا قوۃ الا باللہ

مکمل

قصص المحسنین

جدید معروف بہ کبیر

گلزار یوسف علیہ السلام

حسب فرمائش ملک غلام محمد تاجر کتب بازار کشمیری لاہور

در مطبع رسین پریس لاہور مطبوع شد

کی مقدور غلاماں سندا چلیا چپ بناناں
اسپر کجھ نہ چلے چارا دل وچ سخت حیرانی
ہتھیں جو بیعنامہ لکھ کے وتا مالک تائیں
نالے آکھن کھڑیاں سانوں ہاں جھوٹھا کردا
ہائے افسوس اجیہا بھائی صورت حسن فرشتہ
ماڑی گل اساں ہتھیں ہوئی رو رو کر دے زاری
جو کوئی عیب گناہ کما کے توبہ دے در آوے
توبہ عیباں دا ہے وارو جو کوئی توبہ کردا
سن حقیقت توبہ دے حق تینوں بول سنائیں

دیکھ حوالہ بھایا لبناں تائیں لگا تیر نشانہ
روون نے کرلاون سارے خون چلاون پانی
اوس سبھوں کجھ نہ آکھن روون ڈھائیں ہٹ
نہیں تاں ہن بھی ساڈے پاسوں مالک کدیں نہ کھڑدا
ہتھ بیگانیاں بردہ کر کے لقب غلام نوشتہ
بخش خطا ساڈے تائیں یارب واحد باری
اوسدے اوپر بھی رب عالم رحمت فضل کماوے
بخشے عیب خداوند اوسدے پکا حکم خبر دا
جویں دلیل احسانوں پاہیں ولوں نہ موں بنائیں

حکایت عاص ابن لوص کہ سارق حجی بود

لکھدی ہیں اک شخص نکارا ہے سی رہزن بھارا
ظاہر شکل بزرگاں وانگوں واہری طول وہی
وڈا پاک بزرگ سجھالے اتوں جو کوئی تکے
کرے تلاوت دن تے راتیں خاص کلام خدائی
ترے ہزار بہادر جنگی نوکر اوس رکھائے
کوئی نہ خالی جاوے بالکل سارا مال چھڑاناں
اس حالت وچ اوسدے تائیں مدت بہت وہائی
اک سوداگراں توں اوہ رہزن گھتن وچ ہیراں آئے
وچ اوہناں دے سی اک حاجی خاصہ مرد یگانہ
خرچ سفر دے کارن اوسنے اپنے پاس ٹکایاں
چھپدا اگدا عاصے جانب حاجی قدم اٹھایا
اوسنے جاتا ایہہ کوئی بندہ مومن نیک دسیدے
ایہہ سمجھیا ولدے اندر حاجی مرد مجدا اکے
صورت مسلماناں والی تے کر تب کفاراں

عاص بیٹیا لوصے والا وسنوں بولے عالم سارا
اندروں قدم اگیرے وہروا نفس شیطانوں بھائی
وچوں نکیاں اینویں آکھے بلس جنابیں دکھے
خاص الخاص بزرگاں والی اوسنے شکل بنائی
اس کم اوپر جو سوداگر آوے لٹیا جائے
بچے بھی ہاہ لینے اوسدے چھڈناں پاکے وانہ
تانجوں اکدن کارواناں دا قافلہ آیا بھائی
لٹ لیے مال تمام سوداگر سوٹیاں نال اڈائے
اوسدے پاس ہیسن دہ مہراں دولت مال خزانہ
جداوس ڈٹھا تاجراں تائیں کردے حال دہائیاں
دہ مہراں وہ مال امانت اوسدے پیش ٹکائیا
اوسدے پاس امانت رکھیاں کدیں نہ ضایع تھیوے
چو ہوہو چھدی پاپن سکاں ایہہ کوئی بیٹھا آکے
جیونکر چوہو ہویں ہندی اندر حال ہنے نیکوکاراں

مونہوں آکھن کدیں کسیدا حق نہ مول رکھیساں
وچوں آکھن جیکر لبھے سارا ہضم کریساں

مونہوں آکھن حق کسیدا رکھناں ہے بڑیائی
وچوں آکھن جے لبھہ ونجے دیوں ناں ہک پائی

مال امانت ضائع جاوے اندر ایس زمانے
جو کوئی آن رکھے پھر اوسنوں دیوں نہیں دیوانے

آن قیامت قایم ہوئی اس وچ شک نہ کوئی
جیونکر کنوں حدیث مبارک خبر اسانوں ہوئی

کرن روایت اک وڈیہارے پاک نبی دے تائیں
اک شخص نے عرض گذاری دسو سرور سائیں

کدوں قیامت قایم ہوسی دسو کجھ نشانی
تاں پھر پاک نبی نے اوسنوں کہیا بول زبانی

ایہ ہک ہے نشانی بھاری خاص قیامت والی
رکھ امانت ہضم کریسن ناں ہوسن اقبالی

پھیر امانت پرت نہ دیسن آپے ہضم کریسن
اے سوالی تدوں خداوند یوم نشور بھجیسن

منتظر ہوویں اس ویلے بیشک قیامت وال
اج اوہ ویلا آئیا ہویا تکو سمجھ حوالہ

چیز امانت رکھی ہوئی پھیر نہ دیندا کوئی
اگے ایسی بات ظلمدی بالکل کدیں نہ ہوئی

کاں کھی نار آماں رکھیا من داناواں فرمائیا
لیکن ایس سمے دیاں لوکاں ہوش حواس بھلایا

مال امانت قرض کسے دا جو کوئی ضائع کردا
سخت دیہاڑا ہوسی اوسنے بیشک یوم حشر دا

سن حدیث بخاریوں جو ہن متوجہ سناواں
بعد اوسدے پھیر ہزن والا ذکر بیان لیساواں

حکایت مردے از بنی اسرائیل

ایہ حدیث بخاری اندر پاک نبی فرمائی
سی اک اسرائیلیاں اندر مومن مرد خدائی

اوسنے وچ بھائی کولوں قرضہ کجھ اٹھائیا
ہزار اشرفیاں گنتری اندر راوی ذکر لیایا

دینے والے مرد خدا نے لین والے نوں کہیا
لے آ کوئی گواہ شتابی ست ہووین مندیہا

لین والے نے کہیا ساڈا ہے گواہ الٰہی
اوسدے ہوندیاں ہور کسیدی لائق نہیں گواہی

پھر اوس کہیا ضامن لے آ کوئی مرد شتابی
لیون والے کہیا ہکو ضامن ذات جنابی

ضامن لئے گواہ اساڈا واحد اللہ سائیں
بس کافی ہے ذات خدائی ضامن تیرے تائیں

دینے والے آکھیا شاباس چنگی بات الائی
بیشک کرگ کفایت مینوں واحد ذات الٰہی

تاں پھر لیکے قرضہ اوس تھیں ہویا مرد روانہ
کھٹناں ونجہ وپار کدائیں جوڑیا بہت خزانہ

بعد اوسدے پھیر قرضہ اوسنے واپس دینا چاہیا
ایپر کوئی پہچاون والا اوس نے حیلہ پائیا

آخر بندر ادھر آئیا جتھے جہاز کھلوندے
سمجھیں اوتھے بندے بیشک دوروں لاڈیول اوندے

آخر کوئی نہ بندہ لبھیا تاں جہاز سواری
مہلت بھی آئیڑے ہوئی دل وچ چنتا بھاری